

ANG668PIQKVKINXG

*ΕΤΟΣ Άστρων
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 176*

*Ιστορίας — Αεροπορίας
ΚΛΕΨΥΡΧΟΣ Λ. ΜΠΡΙΓΛΗΣ.*

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΛΟΣ ΕΡΕΥΘΟΥ
Την Φύλλων Λεύκων. 9

SABERASION E AKADEMIE 1916

H ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

*Καθε Κράτος εἰς τὰς πολίτες Βασιλέα τὸν μεγαλόφορον ἀπό
καὶ ἴδιαιτέρως εἰς τὴν Νεολαίαν Ἑλληνα, τὸν ἔλεγαν βέβηλα σιύ-
του σιηρίζει τὰς θλυβάς του Δι- μετα προσδότην, — τὸν Κωνσταν-
τὶ τὴν δημιουργίαν μιδὲ καλίσ τίνον — καὶ η νεολαία η δποτακ-
ούσιον, ένδες παλοῦ καὶ ζωτικοῦ γεννιᾶσι τότε, τὸ ίμιανε. Αἱ σε-
μέλλοντος, τὸ δποτοῦ ἄλληλοδι, λίδες τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλι-
αδόχως περιφερόνται, τοιούταις οὐν ηγυνόσουν τελείως τοὺς Βαλ-
νη, καλῶς δὲ καὶ έθνικῶς. Μετα- κανικοὺς ἀγῶνας, διότι ἄλλως η
παιδαγωγούμενη, δημιουργεῖ, τὸν πολιτεύμον καὶ τὴν λατορείαν αἱ τε δικαιο-
κοῦ ἔθνους εἰς δινήσει.*

Καὶ δὲ Ἀρχηγὸς τοῦ Νέου μὲν ποδὲς ἀπελευθέρωσιν τῶν
Κράτους ποδὲς δλους τοὺς αὐτοὺς ἑποδούλων ἀδεφῶν της. Καὶ δι-
λίας, ἀλλὰ ἴδιαιτέρως ποδὲς τὴν ταν δὲ γεολοία τησίνη θρόκισε νά-
Νεολαΐαν ἐσιράφη μαζὶ τοῖς ἄνδροῖς ταῖς μάσι θηκουσε δλους ἀ-
νην ἴδιαιτέρως τείσισε, τὰς ἔλαττον λούνιας οἱ μὲν τοὺς δὲ ποδού-
πίδας δέ τοι' αὐτῆς τὸ "Ἐρθυνος" δόταις, ἐριζοντας μαζὶ ἀλληλούπο-
σιηριζει, μαζὶ διὰ τὴν διπλαῖς βλεπομένους. Ἰδοὺ διατὰ δὲν
γώγησιν ἐκείνης ἴδιαιτέρουν θεοὺς εἰπαίει δὲ γεολοία μας. Ἐκάμα-
της ποθιης στιγμῆς μαζοβάλλει μεν δια τῆσο δυνατὸν διὰ νέο μα-
προσπάθειαν μαζὶ μέριμναν.

Διφτι άιναχῶς η νεολαία μας, παραγιωπισμόν της καὶ τὰ τὴν ἡ
η Νεολαία η Ἑλληνική, τὸν ταυμάσσουν νὰ αἰσθάνεται πε-
πλευταίους τούτους καὶ ροὺς ἐ· σιγιρόνησιν τοδέ τὴν παιδεία καὶ
χαλιναγώγητος διφεῖτεται καὶ νὰ δογανοῦται εἰς δργανώσεις δυ-
κοημνῶν ἀβύδιζε. Ἀλλὰ πταῖτε τετελεμένας, εἰς δογανώσεις ε-
διδ τοθτο η Νεολαία μας; Κόθε δικεῖται σκοτεινού εἶχαν τὴν οὐρα-
μαλῆς πλαισως συζητεῖτος θὰ δι τόμησιν τῆς Μακεδονίας καὶ τα-
παντήσῃ μὲ δνα τεγχάλο τέχνη. Εποτυμα τῷν συνέργων νεὶ τῶν
Ασιανούσιως διθλητικώτεροι θολασσοῦ.

οἱ οημερινοὶ μας νέοι ἀπὸ τοὺς Εἰς τὰς Αελιμούζους, Σβόλου
νέους τῆς παρελθούσης γενεᾶς, καὶ τὸ Γλυκύν—ξετιν δὲ Γλυκύν
Καὶ τὸς γνωστὸν διδύλητον τὸ Βιτσευίης τοῦ Κομικού
προάγει τὸν ανδρισμόν. Οἱ εγγενεῖς Κομικαῖς—εἶχαν πα-
μερινοὶ νέοι εἶναι πελὺς περιστροφῶσι τὴν ἐνταίθενσιν τῆς γε-
αστιερον σπληρωγωγημένοι καὶ σλαΐσας μας.
δλινώτερον μαμοθρεπτοι τῶν 'Ιδεὺ διατὰ δὲν πιατει ή Νε-
πές παρελθούσας γενεᾶς σλαΐσας μας. Ιδοὺ διατὰ σίγη δέσπο-

τῆς παρελθούσης γενεᾶς.
· Άλλα πᾶς από τῆς πρώτης
σπιγμῆς διεπαιδαγωγήθησαν εὖ-
τοι; Παρεδόθησαν ἔρμαιον τῶν
διαφόρων Σβώλων καὶ Γληνῶν,
οἳ διαφέρουσιν τοὺς γούσαμεν.

έπιγείους παραδείσους !!! «Τότε δεν έχει ανάγκη νήσος Νεολαίας ή νέα Ιδανική της νεολαίας». Είς συνήν την δημόσφαιραν μας Ιδιοτύπων Θεωριῶν. Τόνωσης της της θελήσεώς της καὶ ζωντανότητας της ελληνικοῦ προσώπου.

διεπλάστετο καὶ εκυλίετο η Πε- ται ευημα του Σλληνιμου της θυ-
ολαία μας.

Από αὐτήν οι ψφύλοι του Παύ- φύκευ αλσθήματος είναι ίματα
λου Μελᾶ, οι ψφυλικοί Μανε- νδη δημιουργήσουν την Νεολαία
δονικοί άγῶνες, τα ξηρά τῶν πο- σεν μας τοιαύτην ώστε μὲ έμπι-
λέμων του 1912 καὶ 1913 ή- στοσύνην νὰ δυνάμεθα αύριο
γνοηθῆσαν, διότι ούδέποτε εἰς νὰ προσέλθουμεν τὴν Ἑλλάδα
αὐτήν έδιδάχθησαν. Ο Κωνσταν- μας εἰς τοὺς νέους. Καὶ τὴν
τζίνος καὶ οἱ Βαλκανικοὶ πόλε- πρὸς τὴν νεολαίαν έμφύσησε
μοι είναι δι' αὐτήν μία δμυθώδη τῆς πνοῆς ταύτης μᾶς ἐγγυᾶτα
τεισιστα. Οιαν οἱ αγμερινοὶ νέ- σημερον ἀπολύτως η Κυβέρνη-
οι ἐγεννῶντο, τὸν δείμυητον, σις του Νέου Κορίτους, η Κυ-
τὸν ψφυλικὸν ἔκεινον Ἑλληνα βρέονσις του Σεραπηγοῦ Μεταξᾶ

Η ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΠΡΟΣΦΟΡΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΗΘΥΜΝΗΣ

**Καὶ δὲ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἀν τῇ Ἱερᾷ Μητρόπολεῖ
Μυτιλήνης ἔπει τῇ μηδεύσει τῶν μειμνήσεων Βασι-
λέων μας, δ Ἀγιος Μηδύσης κ. κ. Διονύσιο-
σις ἀπιγγειλε τὸν κάτιθι ψωλαῖον ἐ-
πιμνημόσυνον λόγον.**

Βασικαλγοῦσά ἡ Ἑλληνικὴ φυχὴ, ὅποί εν ἐγνώριζε νὰ κρατῇ πίغمαλος
κάίνει τὸ γόνυ σύμφρον πρὸ τῶν σεπιῶν σοφῶν τῶν ἔξι μηνήτερον Βα-
τεῖν, αἵ περ φανεῖς καὶ ἀλλεπάλλη-
λοι νίκαι του μὲ τὸν παρόμεροῦν
τὸ φωτοστέφανον τῆς δόξης, ὅλ-
ητισ πρωκαλοῦν ἀλλεπάλληλα τυ-
κτοσθήματα καὶ παλμοὺς καὶ οἴγι-
ἀπυγρωτήτου συγκανήσεως εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν φυχήν.

·Ο Στοιτηλάτης θὰ μένῃ δι' αἰ-
τὴν ὁ Θρυλλικὸς Βασιλεὺς, τὸ ἔκ-
παγλον ἔνδαλμα, τοῦ ὄποίου ἡ μαρ-
μαρινή καὶ ἡ ἀνταύγεια θὰ ἀκτι-
νοβολῇ εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὴν συ-
κίνησιν διαδέχεται συγκένητις καὶ
τὸν πόνον διαδέχεται πόνος, ὅταν
οὐ ποὺ τὸν Βασιλέα τῆς ψυχῆς μετατρέ-

οὐ τὸ βρέφοντα ἔνδεικνει οὐ τὸ παιδίοντα πάντας τοὺς μητέρας
ψυχὴν εἰς τὸν αἰγαῖον Βούλαντα συβιβάζεικαν τὸν ἐπιβολόπονταν
Σοφίαν. Λέοντος τὸν μητέραν τὸν αἰγαῖον οὐδὲν,
εἰς τὸ ὄντα μόνον τοῦ παιδικοῦ μητέραν.

τοῦτο ίντο πόθον αἰώνων, πάντα
πάδε πονελλήριαν—τίν τὸν ἀνθρώπον
στην τοῦ επεικαλλοῦς ἔμενον καὶ
Θείον Νομόν, τοῦ μερισθούτου τοῦ
μηλίου, τοῦ αὐδονοῦ τοῦ ἐπιγένεων,
τοῦ ἔγενον καὶ πιστοδέξων ἀνθρώπων
τοσ>. Η γειτόναι τε πολλαὶ σέρε,
τὰς Βασιλισσαῖς ὑπερβελεῖ τις τίποτε
πίστην καὶ ὀφειλούτην πρότερον δὲ τούτη
ψηλόν της σύζυγον, ὀφειλούτην πε-
ζοὺς αὐτοθυμίος, καὶ τίς τὴν Χοι-
σιονικὴν ἐγκατέλειψεν, τὸ οἴνο-
τος τοῦ μεγίλον επεῖρον τῆς θε-
τέχυνε τὸ τέλος καὶ τῆς ιδεᾶς της
ζεῦτος, καὶ εἴπει, ὀφειλούτην ὅτι
ἴρων τίς τίν ζεῦτην, περίπετεν δὲ
χρέωτας καὶ τίς τὴν θύετον.

ΕΠΙΣΤΗ Έλευσίνης διαθήτη
τοῦτο συνηπογράψει. Τί φέτος
Βαρεγές Λευκάνη ή λεπισενία τοῦ
επιπλατογεδώντων τούτων. Φρο-
νεῖτεν δύοτε ἡνίκαντα διά-
πόρες διαπλατογράψεις οὐ
τοῦ θεοῦ τίς δρεπλος τίς προθητι-
κῶν τοῦ νεανίας τοῦ διονύσου
αἴρεται σὺν τελεταῖς. Η διονύσια παρ-
αίρεται σὺν τελεταῖς τοῦ διονύσου τοῦ
φύσους καὶ τοῦ βιβλιοθεάτρου δια-
πλατογεδώντων τοῦ διονύσου τοῦ
εἰδούς τελεταῖς τοῦ διονύσου τοῦ
φύσους καὶ τοῦ βιβλιοθεάτρου τοῦ
διονύσου τοῦ διονύσου τοῦ φύσου τοῦ

Μὲ τὴν ὕδωριν οὐγένειαν καὶ τὸν ἡ διαστῆτον ἀπεκομόδησε τοῖς
βαθεῖαις εὐλόγησεν ἀπενίστη ἦ Βα., μεθητοῦ παντού τοιούτου ὁρῶν ὁ-
λητική φυσή καὶ ποὺς την πειρηνή μετέτρεψεν εἰπεινεῖδε θη-
τῆς γηραιᾶς Βασιλοπούλους Οἰλεν. Ήτοσούτης ἀποστολής τοιούτων;
Βασίλειος μυστικοτοθής, Βασίλειος Κατέρ οὐτού τοῦ εὐτίζετο μίσθιο
αποφιλέντιος καὶ εὐτροφεύοντος σκευαστού εἰπεινεῖδε μίσθιον
Βασίλειος μαρτυροῦ! Λιτόλι οὐτού τοῦ διεπιφέρει τοῦτο τοῦτον γονεῖς
τρομεῖται εἰκένοδεν ἢ εἰπειρυπτος τοῦτον μυθητον, εἰ διποτον εἴσε λέ-
πειάσαντο τοῦ πόνου καὶ τῆς ὄδυνης, μηδὲν διεπιέσαντο τοῦτο τοῦτον
ἄλλο οὐ πειρουμόδημες πάτησαν τούτον τοῦτον αἴτιον
αἴθειά της ὑποβάντον δι' εἰπεινεῖδεν

η θεότητος, επί τῆς βασι-
κηστηρένη, ἐφερε πτυχιά της
δοκιμασίας τοῦ βίου, πέγων οὐ
Κύριος ἀπλεῖται αὐτῷ γίνεται
κύριον καὶ γαλήνιον λίμνην
αἰώνιον ἔστι. Γανονταστρός εὖ
επιτῶν αρδόν τὸν ἀειμνήστον Βα-
σιλέων τῆς ἡ Ελληνικὴ φυγή, εὐ-
συνεζῇ καρδίος καὶ θλίψει πολλῆ
δέεται ἐκ βαθέου, ὅπος ἡ μὲν νε-
κρῶν καὶ ζόντον ἔξουπέσσων τὸς
Θεὸς καὶ Σωτῆρος ἡμῶν τάξη εἰ-
φυχτὶς αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίουν.
Τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων ἡμῶν
Κωνσταντίνον, Σοφίας καὶ Ὁλγας
αἰωνία καὶ ἀληφατος ἡ μνήμη! Λ-
αζάρη.

ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΥΜΑΤΩΝ οὐδὲ οὐ-
ταριστέστερον τὸν Διηποταμό. Εἰς δον
πούντεσσαν τὸν Καστονίου οὐδὲ τίχη
προσέρχεται Αἴγαστρον τὸν οἴκον τοῦ
τοῦτον ὄρον γίνεται οὐδὲ τίχη
οὐδὲθεατὸν τοῦ οὐδὲ τίχη θεοτροπίαν
τίχην διπλανῆν τορνά. Οὗτος οὐ
ποτέ δένθη γεννατῆς δινοτής γέ-
νεται περιποτοῦ μεταξὺ τῶν ἄλλων
διηποταμῶν τορνού τοῦ οὐδὲ τίχη Πε-
ρατοῦ, οὐδὲ τοῖς τέρμασσαν τίχη οὐ-
ποτέ γεννατητον. Κατ' αὐτὸν τὸν
τορνόν τοῦ οὐδὲ τίχη γίνεται μέχρι σύ-
μερον θεοτροποῦ μεταξὺ τοῦ οὐδὲ τίχη
ποτε δένθη γεννατῆς μεγάλας ζημίες.
Λέγεται οὐδὲ τίχη τοῦ τορνού σκοτε-

ЗИТНМААГА

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Δευτέραν
έώρταζε τὴν ἐπέτειην ὁ νο-
μαστικήν Του ἔορτὴν ἡ Α. Υ.
ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας καὶ σῖστρο
ον ἔορτάζει ώσαύτως τὴν ὁνο-
μαστικήν Του ἔυρτὴν ἡ Α. Υ.
ὁ πρίγκιψ Νικόλαος. Ὁ Ἑλ-
ληνικὸς Λαὸς ὁ ὅποιος καὶ εἰς
τὰς πικρὰς ἡμέρας συνέταχε
μετὰ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενεί-
ας καὶ εἰς τὰς εὐτυχεῖς ἡμέ-
ρας συνεθρηταζε μετ' αὐτῆς τὸ
εὔτυχη ἔθνικὰ γεγονότα καὶ
τώρα ὅπότε ἔχει ἐν τῷ μέσῳ
αὐτοῦ τὴν Βασιλικὴν οἰκογέ-
νειαν, ἔορτάζει μετὰ χαρᾶς καὶ
ὑπερηφανείας τὰς ὄνομαστικὰς
ἔορτὰς τῶν Α. Α. Υ. Υ. τῶν
πριγκίπων καὶ εὔχεται ἔπιως
εὐτυχεῖς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔορτά-
ζουσι τὴν ἐπέτειόν Των ἐν κέ-
σφ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

εραίω τὸν Ἀριεῖον ἢν ἔργον εἰς τὸν
Δῆμον τὸν ὄδοστουτῆμ, ὁ ὅποιος
κατέβιτει ἦν ἀποκλειστικός διὰ τὴν
ἀποδεότεον τῆς ὅδου Ἐρεσοῦ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Α. Η. Α. Α. Ε. Σ. Σ. Σ.

Προτοβατικό τῆς ἐν Πλατανίᾳ
Θρησκευτικῆς Ἀσκησόμητος «Ἀ-
γίατη» ἐγγενώθη ἐν τῇ Λέσβῳ
Πλατανίᾳ διάτεξε ἐπὶ τοῦ θέμα-
τος: «Κομηγάνια καὶ Ἅγια Γρα-
φή». Οὗτον διέδει. Προτο-
τροβύτος ο. Ἐμμ. Γ. Μεταλη-
τοῖς διεπίστεις ήταν ἡ Ἅγια Γρα-
φὴ ἐπὶ τοῦ θέματος περὶ τῆς Κο-
μηγανίας περιέχει ἀληθείας τὰ
ὅποιας μόλις περὶ γιλιετηθίδας ἡ
δημιούργη καὶ ἀνακαλύψη ἡ νεωτέρη
ἐπιστήμη.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕΘΑ δεῦτο τὸν
· Αθηναϊκὸν Τύπον ὃν πιστότεν
προσκλήσεως τοῦ Δῆμου Χίου θὰ
ἐπισκεφθῇ τὴν γεύτονα νῆπον κα-
τὰ τὸν προσεχῆ μῆνα ὁ κ. Πρόε-
δρος τῆς Κυβερνήσεως. Λέντοι
βάλλομεν ὅτι καὶ ὁ ἡμέτερος Λῖμος
θὰ ἔκαμε τὸ καθῆκον του ἐν προ-
κειμένῳ καὶ ὅτι προσεχῶς θὰ ἀναγ-
γελθῇ ἡ ἐπίσκεψης τοῦ κ. Πρωθυ-
πουργοῦ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν νῆ-
σον, ἵνα δποία αἴσφαλῶς θὰ ἐπιτυ-
λάσσῃ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον ἐνθου-
σιώδη ὑποδεχήν. Ἐπανιλαμβάνο-
μεν διπλωτὸν καὶ ὁ Λῖμος τῆς εἰς Αντούσιον

